

Sygn. akt II Ka 63/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Przemysława Goławskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2023 r.

sprawy *D. G. i K. S. oskarżonych z art. 273 kk w zb. z art. 77 pkt 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i i inne*

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 12 października 2022 r. sygn. akt II K 456/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 400 złotych opłaty za II instancję oraz obciąża ich wydatkami postępowania odwoławczego po 10 złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 63/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12.10.2022r. sygn. II K 456/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zawarte w pkt II-im i III -im apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z treści zarzutu zawartego w pkt II-im apelacji jej autor kwestionuje dokonaną przez sąd I instancji ocenę dowodów, jak zeznania świadków D. M. i Ł. Z., jak również dokumentów, pism pochodzących od takich spółek jak m.in. (...) SA, które to dowody miałyby – zdaniem skarżącego wykazać, że roboty objęte 4 fakturami VAT: (...) z 10.12.2014r., (...) z 15.12.2014r., (...) z 19.12.2014r., (...) z 23.12.2014r. faktycznie zostały wykonane. Ustosunkowując się do argumentacji przedstawionej przez skarżącego Sąd Okręgowy nie podziela w pierwszym rzędzie zarzutów odnoszących się do sposobu przeprowadzenia dowodu z zeznań D. M., a w szczególności nieujawnienia temu świadkowi zeznań, jakie składał w charakterze świadka w dniu 22 sierpnia 2019r. W przedmiotowej sprawie świadek		

ten był dwukrotnie przesłuchiwany w drodze pomocy prawnej. I tak w trakcie pierwszego przesłuchania skorzystał on z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań z uwagi na toczący się wobec niego proces przed Sądem Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim za sygn.. II K 159/20, w którym stawiane mu są zarzuty dot. również wystawienia faktur będących przedmiotem niniejszego postępowania. Niewątpliwym uchybieniem ze strony Sądu wykonującego tę czynność było nieujawnienie świadkowi, w trybie art. 182 § 3 kpk w zw. z art. 391 § 2 kpk, składanych przez niego wcześniej depozycji w charakterze podejrzanego/oskarżonego. Dlatego, niezbędnym było powtórne przesłuchanie świadka (k.599-600), w trakcie którego spełnione zostały już niezbędne wymogi formalne, albowiem świadkowi ujawnione zostały jego wcześniejsze protokoły przesłuchań, jakie składał w charakterze podejrzanego. Faktem jest, że w trakcie tego przesłuchania nie odczytano zeznań złożonych 22 sierpnia 2019r. ale nie można tego traktować jako uchybienia skoro z zeznań składanych bezpośrednio przed sądem wezwanym należy wyciągnąć wniosek, że według świadka umowy objęte fakturami zostały wykonane.

Zeznania D. M. zostały następnie poddane ocenie przez Sąd I instancji i nie można zgodzić się z autorem apelacji, że ocena ta niezgodna jest ze wskazaniem art. 7 kpk. Wprawdzie w trakcie przesłuchania na potrzeby niniejszego postępowania zawarte jest w treści zeznań sformułowanie, iż prace objęte w/w fakturami zostały faktycznie wykonane na

rzecz D. G. i K. S., jednakże ten fragment zeznań słusznie został poddany przez sąd meriti krytycznej ocenie. Sąd ten bowiem zasadnie uznał, że taka a nie inna treść zeznań stanowi kontynuację linii obrony przyjętej przez oskarżonych i nie zasługuje na uwzględnienie, jeżeli weźmie się pod uwagę wcześniejsze depozycje D. M., a także pozostały materiał dowodowy, z którego wynika niemożność wykonania robót na rzecz oskarżonych, a objętych fakturami wskazanymi w treści zarzuconych im czynów. I tak wykazane zostało, że D. M. jedynie fikcyjnie prowadził działalność gospodarczą, ponieważ nie zatrudniał pracowników, nie posiadał niezbędnych środków trwałych, które w ogóle umożliwiłyby mu wykonanie takich prac. Wykonanie tych prac miałyby z kolei dokumentować faktura wystawiona na rzecz D. M. przez Ł. Z., której to okoliczności świadek ten kategorycznie zaprzeczył. Nie można w żaden sposób kwestionować prawdziwości tych zeznań, skoro świadek już w 2013r. zaprzestał działalności gospodarczej, a roboty miałyby rzekomo zostać wykonane w następnym roku. Dlatego nie można zgodzić się z poglądem apelującego, że zeznania Ł. Z. nie miały żadnego znaczenia przy rozstrzygnięciu sprawy.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 685 verte) sąd dostrzega szereg dokumentów, które obok faktur objętych zarzutami miałyby wykazać rzekome wykonanie objętych nimi robót, jednakże zasadnie dochodzi do wniosku, że nie zasługują one na wiarę w zakresie, w jakim miałyby wykazać rzeczywiste wykonanie prac na rzecz spółki cywilnej oskarżonych. Niejednokrotnie bowiem przy

rozstrzygnięciu spraw analogicznych, jak w niniejszym postępowaniu, sąd spotykał się z podobnymi działaniami polegającymi na tworzeniu „dokumentacji” (umowy współpracy, przelewy, protokoły odbioru robót) która miałaby wykazać rzekome wykonanie robót, prac, które w rzeczywistości nie zostały zrealizowane, co tworzone było na potrzeby ewentualnej kontroli np. organów podatkowych. Pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że z taką sytuacją mieliśmy również do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Skoro brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu kwestionującego ocenę dowodów jako zarzutu pierwotnego i źródłowego, Sąd Okręgowy nie znalazł także przesłanek do zakwestionowania będących wynikiem tej oceny ustaleń faktycznych, zgodnie z którymi oskarżeni działaniem swoim zrealizowali znamiona obu zarzucanych im czynów.

Wniosek

O zmianę wyroku i uniewinnienie ,ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zasądzono od oskarżonych opłatę za II instancję oraz wydatki postępowania odwoławczego.

7. PODPIS